

امنیت فردی در پیام اعلیحضرت

امیرفیض - حقوقدان

بمناسبت سالگرد شانزدهم آذرماه که معروف به روز دانشجویست پیامی منتسب به اعلیحضرت درسایت ایشان^۱ منتشرشده است که متأسفانه پیام مزبور به امنیت فردی مبارزین داخل کشور اهمیت لازم راملحوظ نداشته وزیرعنوان <دانشجویان قهرمان ایران زمین> ۲۳ نفر زنان مردان دانشجوی ایرانی که بقول بیانیه <پایه های این نظام مستبد و دانش ستیز رابه لرزه انداخته اند> بااسم وفامیل معرفی کرده است.

تحریرحاضر درانتقاد ازپیام مزبوراست، انتقاد، وارد است یاخیر، باخوانندگان محترم پیام اعلیحضرت واین تحریر است.

برای اینکه این انتقاد درمسیری هموارقرارگیرد نگاهی اجمالی به پدیده امنیت فردی بی مناسبت نیست.

امنیت، بطورکلی اعم از امنیت فردی ویاجتماعی حالتی است که سبب آرامش انسان از تجاوز به جان ومال آزادی شخص میشود، برای ایجاد امنیت، فراهم کردن اسبابی مانند حراست، پنهان کاری، تقویت جایگاه، معمول بشریت بوده وهست و مقابل آن یعنی برای سلب امنیت فردی ایجاد ترس، سلب آسایش، فراهم کردن امکان تجاوز به جان ومال و آزادی و لودادن افرادی که درپناه امنیت فردی خودرا قرارداده اند از اسباب آشنای این مقوله است.

اهمیت امنیت فردی درحدی است که درردیف دوم نیاز بشریت یعنی بعد ازنیازهای فیزیکی قرارگرفته واگر انسان امنیت فردی نداشته باشد ویاحساس کند که ممکن است نداشته باشد هیچ کاروفعالیتی نمیتواند داشته باشد.

بشرازابتدانی ترین زمان حیات خود درفکرتامین امنیت خود بوده است زندگی درحالت استتار که مخلوق فکرائسان و حیوانات است ریشه استتارادراهمیت تامین امنیت فردی آشکارمیسازد.

اعم از جنگهای فیزیکی ویامبارزات سیاسی استتارمهمترین عامل برای بقاست وسلاح مقابل آن لورفتن ولودادن است یعنی اقداماتی صورت گیرد که مبارز ودرجه اهمیت مبارزه او برملاء گردد.

کشورهای خارجی باهمه قدرت وامکاناتشان سعی کافی مینمایند تاعاملین انسانی که درکشورهای دیگر دارند شناخته نشوند، اسناد سفارت آمریکا نشان میدهد سفارت آمریکا درایران درمکاتبه باوزارت امورخارجه کشورش نام ومشخصات هیچ ایرانی را درگزارشات خود نیاورده و برای هریک، یک نام رمزانتخاب کرده است چراکه نگران بوده شاید دروزارت خارجه آمریکا رخنه ای پیدا شود که نام ومشخصات ایرانیان عامل آمریکا هویدا گردد وبه امنیت فردی آنان لطمه ای وارد شود.

هیچگاه ظرف این سی وچند سال اسامی مشاورین ویاکارکنان دبیرخانه اعلیحضرت اعلام نشده چراکه امنیت فردی آنان چنین اقتضائی راداشته وشاید هم داشته باشد.

درحقوق اسلامی هم حفظ امنیت فردی خود ودیگران توصیه شده است <آیات قران وباب تقیه>

^۱ سایت غیررسمی بالاترین -ح-ک

همه مبارزین علیه جمهوری اسلامی چه در داخل و یا خارج کشور حالت پنهان کاری را رعایت میکنند و متقابل آن جمهوری اسلامی و عوامل آن است که سعی در لودادن پنهان کار آن را دارند، ملاحظه دارید، همین دکانی که امیرارجمند باز کرده با آنکه امنیت فردی او تامین است معهذاً حالت استتار و پنهان کاری را رها نکرده است.

درشورش ۵۷ کسی نمیدانست که اعضای شورای انقلاب چه کسانی هستند و هیچگاه هم رهبرشورشیان به این بی مبالاتی و یا خود خواهی دست نزد که شخصیت های همراه خود را لو بدهد.

ما، چگونه میتوانیم این قانون مبارزاتی عام را نادیده گرفته و اسامی گروهی از دانشجویان مخالف رژیم را صریح و علنی کنیم آنهم رژیمی که میدانیم منتظر مستمسکی است تا هرگونه مخالفی را خفه و ناکار سازد.

ما، چگونه میتوانیم درک نکنیم که این بی مبالاتی و بیاتحت تاثیر عوامل جمهوری اسلامی قرار گرفتن چه نگرانی و ناراحتی فزاینده ای را برای افرادی که نامشان در پیام آمده ایجا د نکرده ایم؟ آیا صدای تالم وجدانمان را میشنویم و میتوانیم سرزنش آنرا تحمل کنیم؟

ما، ملاحظه کردند که در جریان حوادث انتخابات سال ۸۸ فقط دو نفر اعدام شدند، و آن دو نفر هم منتسب به سلطنت معرفی شدند یعنی ارتباط باشاه و دبیرخانه و سلطنت طلبان نهایت نگرانی و وحشت رژیم است.

در اینصورت چرا باید پیام بانام و مشخصات از کسانی نام ببرد که بنوعی تائید ارتباط و همکاری با سلطنت منظور شود؟

در سالگرد ۱۶ آذر سال قبل خبرگزاری یونایتد پرس در تهران با دانشجویان مصاحبه ای سرپائی داشت و پرسید چرا در سالگرد ۱۶ آذر سال دانشجویان در تظاهراتی شرکت ندارند آنها گفتند مادیکر در تظاهراتی شرکت نمیکیم زیرا مبارزه بدون رهبری و پشتیبانی است.

در حالیکه **ما**، از رهبری امتناع میفرمایند و از پشتیبانی هم خبری نیست چرا دوستی خاله خرسه بنمایش در میاید؟

آیا **ما** و ما تردید داریم که پیام اعلیحضرت یک سند اتهامی از نظر رژیم غاصب برای کسانی است که نامشان در پیام آمده است؟

ما اگر میدانیم که میدانیم جمهوری اسلامی تبهکار و مترصد خفه کردن هر مخالفی است، چرا باید نام و مشخصات مخالفین را منتشر کنیم، اگر ما این کار را درست میدانیم یا باید جمهوری اسلامی را رژیمی دمکرات و آنهم فوق دمکرات بدانیم و یا بنوعی به سرکوبی مخالفین جمهوری اسلامی کمک میکنیم چگونه میتوان انتظار داشت که رژیم جمهوری اسلامی با آن سبعتی که دارد و یک اعلامیه خلاف حکومت را تحمل نمیکند به کسانی که در پیام اعلیحضرت بعنوان افراد متزلزل کننده رژیم معرفی شده رحم کند؟

وجدان آگاه و بیدار و حساس می خواهد که درک کند اشخاصی که نامشان در پیام آمده با چه هراس غیر قابل انتظاری روبرو شده اند و بقول معروف <چه خاکی بسر خواهند کرد از این لطف و بصیرت>

این کار چیزی بغیر از لودان افراد به مهاجمین سنگدل نیست که در همه مذاهب و اخلاق بشری منع و ناپسند شده است.

لو دادن که به معنای شریک جرم خود را معرفی کردن و یا تبهکاری کسی را افاش کردن است جایش در پیام اعلیحضرت نیست.^۲

^۲ - از همین قرار است لودادن نام مبارزین دیگری که از سوی بی مسئولیت ها انجام می شود. ح-ک

